

Breus

La Veu de Catalunya Nord

Ràdio Arrels torna un any més a la UCE. La ràdio nord-catalana, creada l'any 1981, tractarà l'actualitat ucenca amb dos programes diàries, la de les 11 a les 12 h i de les 18 a les 19 h, que podreu escoltar a la freqüència 95.5 FM (al Conflent) i a través d'Internet. La Laura Bertran és l'enviada especial d'Arrels, i segur que sol·licitarà uns quants de vosaltres per participar a les tertúlies. També trobareu el Pere Manzaneres, president de l'associació Arrels, amb un micro a la mà i xerrant i passejant pel recinte accidentat del Liceu.

Llibreria Catalana

Com cada any, la Llibreria Catalana de Perpinyà es deslocalitza durant deu dies i s'instal·la a la Universitat de Prada. L'amo de la llibreria, Joan Miquel Touron, el trobareu al tendal petit, al costat de la seva paradeta, carregada de llibres de temàtiques molt diverses. Enguany ha promès que faria esforços per portar més llibres d'autors nord-catalans.

Cada cop som més

Enguany l'edició de la UCE ha crescut en nombre d'alumnat i assistents. Tenint en compte, per una banda, que l'Orquestra de Joves Intèrprets s'allotja enguany al Liceu, i que, per l'altra, les obres i reformes «inunden» l'espai central de la UCE, l'organització demana que per favor es respectin els llits assignats a cadascú i que en cap cas s'entri en els cotxes al recinte. Enguany l'aparcament és al davant del Liceu.

La jove orquestra, de nou a la UCE

Per segon any consecutiu, l'Orquestra de Joves Intèrprets dels Països Catalans (OJIPC) es reuneix a Prada per a la seva trobada anual. Setanta joves d'entre 18 i 26 anys passaran vuit hores diàries assajant, per grups i conjuntament, amb l'ajuda del director Xavier Brotons i onze professors, tres assistents de direcció i diversos organitzadors. Una trobada amb dos objectius: donar a joves d'arreu dels Països Catalans la possibilitat d'iniciar-se en la pràctica de l'orquestra simfònica i alhora recuperar compositors catalans injustament oblidats.

El projecte, gestat per l'associació mallorquina Forum Musicae, que es dedica a l'ensenyament de la música, va veure la llum l'agost del 2004, però no va ser fins a l'any 2005 que va entrar en contacte amb la UCE, la qual

Ahir, el primer assaig general de l'OJIPC va ser l'ocasió per als representants de la UCE de donar la benvinguda als participants.

ha esdevingut una de les entitats impulsores.

Magda González ens explica que, tot i que la inauguració del Centre Pau Casals, que serà llur seu permanent, significarà una gran millora, la feina no s'atura la resta de l'any. Tot comença amb la recuperació i l'edició de partitures a l'hivern, les audicions de

nous membres (que es renoven cada dos anys) i finalment l'enregistrament en directe.

Enguany el treball i el concert se centraran en l'obra de Matilde Salvador i Jaume Pahissa. Els podreu sentir el dia 24, a les 9 h del vespre, a Sant Miquel de Cuixà, o bé el 26 a Mutxamel, en el seu primer concert al País Valencià.

Música i Cinema

Companyia Elèctrica Dharma

JOAQUIM VILARNAU

La Companyia Elèctrica Dharma ha recorregut tots els camins de la música popular. Van començar fa més de trenta anys amb una proposta de *free jazz* a la qual a poc a poc van anar incorporant elements de la música tradicional catalana. Van aconseguir un so propi amb discos tan interessants com *L'oucomballa* o *L'Atlàntida*. Més tard, quan encara ningú no parlava de fusió, van fer un concert al Palau de la Música Catalana mesclant el so del seu conjunt rocker amb el de la Cobla Mediterrània. Els anys vuitanta es van anticipar al *boom* del rock català i als noranta van emprendre una aventura internacional que els va dur arreu del món, de Sud-àfrica als Estats Units i a concerts emblemàtics com el Rock in Rio. El 'so Dharma' és una garantia.

Direcció: Ventura Pons. Any 2006.
Durada: 90 min.

'La vida abismal'

L'última pel·lícula de Ventura Pons es basa en la novel·la de Ferran Torrent. Ens trobem al 1972. El Ferran és un jove que malviu de fer treballs esporàdics i de jugar a les cartes. En una partida, coneix *el Chino*, un jugador d'una presència colpidora, i es queda en deute amb ell. Però a poc a poc es fan amics. En Ferran frequenta els millors restaurants, les millors timbes..., i la nit en tota la seva extensió. A *La vida abismal*, Pons ha sabut donar a la veu en *off* el paper estrictament de guia en el relat i ha aconseguit que les seqüències tinguin una entitat cinematogràfica, basada en la interpretació vigorosa d'Oscar Jaenada i en la reconstrucció ambiental de l'època.